

ENTREVISTA A JORDI HEREU, alcalde de Barcelona

“Barcelona torna, amb els Jocs, encara que molesti”

X. XIRGO I A. BALANZÀ

AVUI, 29/01/2010

L'alcalde de Barcelona sap que l'intent de somni olímpic que va fer explícit fa quinze dies li farà perdre en els propers mesos moltes hores de son. En aquesta entrevista parla d'aquest desig, del “combat” polític i dels reptes de la ciutat.

Quan vostè va anunciar fa 15 dies la candidatura dels Jocs d'hivern de Barcelona, fins a quin punt la idea ja s'havia treballat abans o era una mica una fugida endavant?

És una idea que ve de molt més lluny del que la gent es pensa i té uns precedents desconeguts perquè ho han de ser. En absolut és una fugida endavant i només sumarà coses positives.

¿L'ha sorprès que alguns sectors s'hi mostressin reticents?

Trec importància als comentaris a curt termini si al final tothom s'hi incorpora. Hem treballat molt seriosament la relació amb l'olimpisme, amb el món de l'esport... i tot això s'ha hagut de fer des de la discreció fins que fem explícit l'objectiu. Ara és un moment magnífic per tornar a fer explícit l'objectiu olímpic.

Si li diguéssim que els Jocs són una fantasmada abocada al fracàs ens diria que som uns maleducats. Quan l'hi diu un conseller...

Com que Huguet ja ho ha rectificat, compto amb ell i amb el que representa, que és el govern de Catalunya.

¿Els Jocs podrien combinar dues ciutats, Saragossa i Barcelona?

No, com tampoc pot portar només el nom d'un àmbit geogràfic. És una qüestió de requeriments del COI. A partir d'aquí, qui guanyi serà la meva candidatura i espero que al revés també ho sigui.

¿S'atreviria a posar percentatges d'èxit a la candidatura de Barcelona?

Hi ha la possibilitat però no us puc dir la probabilitat. És un escenari amb recorregut, en tot cas, que té els actius de la ciutat de Barcelona amb el seu prestigi olímpic i la dimensió entranyable per a nosaltres però desconeguda pel món com són els Pirineus. I, a més, m'ajuda: perquè ja no hem de fer les rondes de Barcelona sinó la connectivitat d'un país més ben comunicat.

Per què Barcelona no trempa amb altres projectes que no siguin esport?

Perquè és normal. A quin lloc d'Europa o del món hi ha algú que en aquests moments digui que trempa? Però aquí cal tenir en compte que hem tingut molts drames que són una manca de respecte històric. Quan se't peten els ploms, quan no t'arriba l'aigua, quan els trens se't paren, alguna cosa passa i ja ho tenim ben enfocat. I és cert que a Barcelona disfrutem molt amb l'esport: el Tour, la Copa Davis, la Red Bull, la cursa de Sant Antoni... No ho basem tot en això, però és una peça que ens multiplica.

Ja han passat dues setmanes des de l'anunci dels Jocs. Expliqui'ns algun fet concret que demostrï que ja es treballa en la candidatura.

Tenim dos fronts oberts: el front explicació, amb molta gent a qui els hem d'explicar amb més calma la proposta, i el front tècnic, amb gent que està treballant en els esbossos. D'aquí a unes setmanes hem de generar un equip, encara que no sigui molt gran.

Què es van dir amb Joan Antoni Samaranch?

Vam constatar que cal un projecte que des del punt de vista tècnic sigui excel·lent, perquè ja tenim la marca Barcelona, però només amb la marca no en tenim prou. I també que no som una potència en esports d'hivern, però pot haver-hi un objectiu de política esportiva. Havíem tingut una certa tradició però tenim molt camp per córrer.

Abans parlava dels problemes de llum, aigua, trens, i ve al cap aquella frase del director del Museu d'Història, Joan Roca, que deia fa uns anys que Barcelona és massa petita per resoldre els problemes grans. Hi ha encara molts problemes grans (furts, prostitució, finançament local...) que depenen de l'Estat. Ara amb els Jocs l'Estat ens farà més cas?

No crec en els Jocs com una vareta màgica, però després de 1992 tant Catalunya com Espanya van decidir que a Barcelona li havia deixat de tocar ser principal. "A tu ara ja no et toca", venien a dir. Va haver-hi, i quan se't peten els ploms hi ha hagut fins ara, un menysteniment de la capitalitat de Barcelona. Però ara en sortirem enfortits, estem agafant embranzida, Barcelona torna amb força. ¿Amb els Jocs algú es pensava que no hi tornaríem? Doncs sí, encara que això molesti alguns d'aquí i molts d'allà. Però m'és igual.

¿El preocupa que aquests projectes i aquest discurs seu no acabi de donar resultat a les enquestes electorals?

Sí que és veritat que la crisi ens ha obert un gran interrogant i que amb inèrcia ja no podem seguir. Jo he d'explicar la Barcelona que hem de construir en els propers deu anys, al costat de les prioritats del 2010, que és combatre la crisi, fer polítiques socials i tenir l'espai públic net i segur. D'aquí uns mesos –no ara com volen alguns– farem precampanya i que ara facin les enquestes que vulguin. Tinc moltes ganes del combat polític i confio que la Barcelona de progrés que volem transmetre es vagi veient i albirant.

Què ha fet malament el PSC a Barcelona perquè hagi anat perdent regidors a cada elecció?

Nosaltres som un partit d'esquerres que governem aquesta ciutat des de fa molts anys. A cada moment te'n surts si interpretes bé la realitat i no apliques fórmules del passat. El pas de la Barcelona homogènia a la diversa era un repte per a qualsevol força política i hem patit els efectes. Però seguim liderant la ciutat i el projecte no ha quedat enquistat.

¿Ha faltat, doncs, saber interpretar la ciutat?

Home, perquè el debat aflori hem de fer més política i explicar més coses a la gent. Però també crec que quan s'aixequi la boira del paisatge, la gent ho veurà més clar. I aquí cal afegir que és un mandat en què estem en minoria i així i tot complirem el 100 per cent del programa.

Aquest estiu gairebé tots els mitjans vam fer-nos ressò que alguna cosa no funcionava en civisme. Quina part de raó hi havia en tot allò? ¿Es va descontrolar o es va escapar alguna

cosa?

Sí, es va escapar una fotografia i en funció d'això es va escapar molta tonteria. Dit això, en seguretat aquesta ciutat té una magnífica salut cívica. És bo el debat si no porta a laminar la confiança, i una mica de tot hi va haver. Tenim un adversari molt potent i se't pot escapar alguna cosa, però estem augmentant policies i volem canviar la legislació vigent. Volem delimitar els fenòmens però no vol dir que desapareguin, i aquí cal apel·lar al ciutadà, també, perquè la ciutat és un pacte de tots.

¿És per aquí on va la nova carta de drets i deures que s'ha anunciat?

Podem ser un magnífic model de ciutat que sigui una sola ciutat. Perquè alhora vull un sol país. I la meva contribució a una sola Catalunya és una sola Barcelona. Entre tots ho hem de fer perquè altres camins, des de la temença, són un drama. I diguem d'entrada que els principis democràtics no són transaccionables per res, per cap multiculturalitat.

Acabarem als barris i als projectes concrets amb preguntes que requereixen respostes curtes, si li sembla. La primera: ¿Diagonal amb tramvia o amb transport de gran capacitat?

El millor transport avui per avui en superfície és el tramvia, i en les diferents propostes [de la consulta ciutadana] ha d'haver-hi espai per a això.

Sagrera: ¿veu possible acabar el túnel del TGV abans del 2012?

Acabar el túnel, sí. A finals del 2012 han de passar trens. Després ja condicionaràs el túnel.

Aeroport: ¿el TGV ha d'arribar al Prat?

És fonamental tenir les infraestructures perquè el TGV arribi al Prat.

Miniestadi: ¿portar equipaments fora de Barcelona no és fer una mica de trampa?

No, és complir les normes metropolitanes. Jo estic molt orgullós que Montcada i Reixac pugui guanyar zona esportiva a partir d'una transferència de qualificació des de Barcelona. Perquè jo em crec el projecte metropolità i, per tant, un equipament esportiu de Montcada és el meu equipament. I el que puguem fer entre Sant Gervasi i Gràcia també és el meu equipament. El que no és equipament és el que tenim ara, que són dues magnífiques parcel·les amb un mur de formigó de la vergonya, que no he vist cap veí utilitzar.

¿Ara és el moment de veure's amb els veïns de les Corts?

Jo sempre he estat disposat a veure'm amb ells i la regidora del districte sempre hi ha mantingut una interlocució. Si era per dir que no volien cap transformació, ja sabem que jo sempre l'he defensada.

Parc Güell: ¿amb torns d'accés o sense?

Al Parc Güell algun dia haurem de canviar coses perquè no pot ser que sigui un recinte que és patrimoni cultural i que l'utilitzin milions de persones. Segur que haurem de regular l'accés sense que això vulgui dir pagament. Per a la humanitat, s'ha de notar que allò és patrimoni i ara Barcelona és excessivament generosa en aquest espai.

22@ ha funcionat, Zona Franca Innovació es perfila... ¿Falta concreció al Fòrum?

No, hi ha en marxa projectes molt importants com la seu de Telefónica, el Museu de Ciències Naturals, el Zoo Marí... El Fòrum serà un dels nous grans recorreguts de la ciutat, que tindrà sentit en si mateix i que tindrà una potència, i que haurà normalitzat aquell racó on abans ningú volia anar. L'hauem capgirat i ara es comença a percebre. El procés porta el seu temps i es refermarà que va ser un gran encert fer la transformació urbana.